Deelname aan de screening voor baarmoederhalskanker bij vrouwen tussen 25 en 35 jaar in onze praktijk : een praktijkverbeterend project.

Haio: VAN DER AUWERA Tine , U.G.
Promotor: VAN HAL Guido , U.A.
Praktijkopleider:

Context: Het baarmoederhalskankerscreeningsprogramma dat de WHO voorstelt zou, indien de correcte doelgroep volledig bereikt wordt, de mortaliteit door baarmoederhalskanker fors doen dalen. Dit lijkt echter in Vlaanderen niet optimaal te gebeuren. Ook in onze praktijk merken we dit op. Er is heel weinig terug te vinden in onze patiëntendossiers over de door gynaecologen uitgevoerde uitstrijkjes, en het algehele gevoel heerst dat de patiënten te weinig deelnemen aan of weet hebben van baarmoederhalskankerscreening. We besloten hier gedurende één jaar praktijkverbeterend rond te werken.

Onderzoeksvraag: Hoe groot is de screeningsparticipatie aan baarmoederhalskankerscreening in onze praktijk bij de vrouwen van 25-35 jaar? Is het mogelijk om op een jaar tijd de deelname aan het screeningsprogramma voor baarmoederhalskanker bij deze patiënten te verhogen door passief én actief informatie over dit onderwerp aan te bieden in onze praktijk? En aanvullend: kunnen we met behulp van een anonieme vragenlijst redenen in kaart brengen waarom deze groep algemeen te weinig gescreend zou worden?

Methode: We stellen een database op van alle 25 tot 35-jarige vrouwen die de praktijk frequent bezoeken en geen contra-indicaties vertonen voor cervixkankerscreening. Er worden 225 vrouwen geïncludeerd. Door middel van folders in de wachtzaal en het actief aanbieden van informatie door de artsen tijdens consultaties, proberen we de onderzochte groep meer te informeren over de mogelijkheid tot screening van baarmoederhalskanker en hen te stimuleren hieraan vrijwillig deel te nemen (hetzij bij de huisarts, hetzij bij de gynaecoloog). We berekenen na een jaar de participatiegraad van de betrokken groep vrouwen aan cervixkankerscreening, en vergelijken dit met de participatiegraad van dezelfde groep vrouwen bij het begin van het onderzoeksjaar. Simultaan aan dit onderzoek wordt een anonieme vragenlijst ingevuld door vrouwen die tot dezelfde doelgroep behoren. Deze vragenlijst peilt voornamelijk naar de kennis over het onderwerp en de voorkeur voor uitvoerder van het uitstrijkje.

Resultaten: Op 1 jaar is de screeningsgraad in onze praktijk gestegen van 37,8 % tot 62,2 % van de 225 vrouwen van de doelgroep. Dit ook voor een groot deel door meer documentatie in onze dossiers van uitstrijkjes die uitgevoerd werden bij de gynaecoloog. Het aandeel van de laatste correct uitgevoerde uitstrijkjes dat in deze doelgroep door een van de huisartsen werd afgenomen, is op 1 jaar gestegen van 7 naar 20 %. Vele patiënten geven aan een lichte voorkeur te hebben voor vrouwelijke uitvoerders.

Conclusie: Informatie aanbieden over cervixkankerscreening lijkt, in onze praktijk, de jongste groep patiënten te helpen om hier actiever aan deel te nemen.